

Han vill bygga nytt

Fotografiet är ljus och vänligt. Ett öppet kontorslandskap med stora fönster i taket. Det kan bli varmt i Lilla Stockholm, i området Bole 22 nära Addis Abebas flygplats.

Det finns en, till en början osynlig, bro som Abenezer har hållit på att bygga under hela sitt liv. Bron mellan Sverige och Etiopien. Mellan Stockholm och Addis Abeba. På Swenetix kontor tar det bara ett par minuter så är du i Stockholm – bron är kort men stabil. Den tog år att bygga.

Abenezer föds i Etiopiens huvudstad och växer upp där. Som tioåring flyttar han till Sveriges huvudstad. Att företaget han drömmer om att bygga ska finnas i båda länderna är självklart för honom. Att det skulle gå så bra hade han däremot ingen aning om.

På ytan skulle Abenezers framgångshistoria kunna likna många andra män i techbranschen. Dåliga betyg. Lagerjobb efter gymnasiet. Avbrutna universitetsstudier. För att komma in på KTH pluggar han upp sina betyg på Komvux, men hoppar av innan examen.

Men varje historia är unik, också när detaljerna liknar varandra.

Abenezers historia har rötter i två länder. I Östberga, Stockholmsförorten där både inkomster och livslängd är lägre än på Östermalm. I ett tidigt intresse för socialt entreprenörskap.

Och i Etiopien, dit han återvänder utan stort kapital, utan ett etablerat nätverk och med bristande språkkunskaper – men med en stark vilja att bygga något där.

Stockholm–Addis Abeba tur och retur på några minuter

När Abenezer Yakob är tolv år bygger han sin första dator.

“Javisst, jag byggde en dator. Men den blev inte tillräckligt bra för att klara de stora spelen. Den gick att använda, men inte till allt.”

Det är svårt att förklara varför man är bra på något och varifrån det kommer. Abenezer har lätt för det tekniska. På högstadiet fick han läsa matte med gymnasieelever. Datorn, säger han, var ett behov. Han hade ingen egen och ville kunna spela tv-spel.

Nu är han 30 plus och har byggt olika saker nästan hela livet. Han har lärt sig koda för att bygga program, programmerat för att bygga företag och utvecklat produkter för att bygga nya företag.

Det är inte längre för eget bruk utan för ett kollektivt behov.

Den växande medelklassen i Etiopien behöver ett finansiellt institut som kan ge lån. Startups saknar tillgång till det kapital de behöver. Nästa bygge är en bank. Den ska vara utlandsägd, med rötter i den lokala marknaden och sikte på hela regionen. Det är ett stort och komplicerat bygge.

Swenetix, där Abenezer är vd, har 70 anställda och ett tiotal kunder över hela världen. Företaget byggde han upp från grunden.

De första kunderna betalade inte. Det viktigaste var att visa att företaget kunde bygga de techprodukter de hade erbjudit: leverera teknisk produktutveckling och höja kvaliteten innan de började ta betalt.

Att tjäna pengar är inte ett särskilt stort intresse för Abenezer.

Allt han äger finns i den svarta ryggsäcken han bär med sig. Den lämnar han ogärna ifrån sig. När han ska fotograferas tar han den med sig. Just den här ryggsäcken är ett och ett halvt år gammal. Det är inte alltid samma märke, men alltid samma sort: en svart ryggsäck. Målet är att allt han äger ska få plats i den. Det är likadant med kläderna. Alltid samma: jeans och t-shirt.

Han visar stolt ett mötesrum med ett stort fotografi av Stockholm.

“Det kallas för Lilla Stockholm, det område där vårt företag finns. Det är uppbyggt kring svensk företagskultur. Alla kommer i tid. Det är icke-hierarkiskt. Vi tänker på könsbalansen och kvinnor utgör 25–30 procent av arbetsstyrkan och finns på många ledande positioner. Vi är det mest populära techbolaget att jobba på i Etiopien. När vi lägger ut att vi anställer eller har en praoplats ledig är det hundratals sökande.”

Någonstans mitt i livet, år 2019, befinner han sig på Villa Täckä Udden. En gång i tiden var det Alice och Knut Wallenbergs sommarbostad. Numera är det Wallenberg-familjens representationsvilla, och det var här XO delade ut sina första stipendier.

Det var lite stelt, säger Abenezer. Han var klädd i jeans och t-shirt och höll, enligt honom själv, ett dåligt tal.

Conni Jonsson trodde på Abenezer. Alla vet att fundamentet i ett bygge är avgörande, XO-stipendiet blev grunden i det som skulle komma att bli den imponerande konstruktion som finns idag: ett företag i Sverige Sweetopia, ett i Etiopien Swenetix och ett holdingbolag i USA.

50 länder heter Mohammed Alis låt. Det är ungefär så många länder Abenezer vill nå.

Han har inga sociala medier. Han har aldrig blivit intervjuad tidigare. Men han har en LinkedIn-profil. Det är den profilen som ger honom hans första jobb i techbranschen. Där börjar han också förstå något annat: att det han kan bygga faktiskt har ett värde för andra.

Att hans färdigheter kan bli produkter.

Att produkter kan bli företag.

Och att företag kan förändra människors liv.

“Jag vet inte om jag hade gjort det jag gjort om jag hade vetat hur mycket ansvar det skulle innebära.”

Han vet vad det betyder att bygga större. Han är medveten om att han håller människors liv i sina händer. Att det han bygger påverkar andra. Att han har ansvar för människor som arbetar för honom och för människor som använder det han skapar.

Samtidigt vill han mer. Skapa förändring. Påverka världen. Göra den bättre. Ju större bygge, desto större ansvar.

Abenezer håller den svarta ryggsäcken tätt intill sig och blickar ut mot framtiden. Han är redo.

Text av: America Vera Zavala